

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **A. H.**, bytem T., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ** či **ČSSZ Praha**), v řízení o žalobě ze dne 7.10.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 5.9.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 5.9.2011, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.6.2011 č.j. X, jímž byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 14.2.2011 nebyla invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale nadále byla invalidní pro invaliditu druhého stupně.

V rozhodnutí ze dne 5.9.2011 o zamítnutí námitek žalobkyně žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 17.8.2011 bylo zjištěno, že žalobkyně *není invalidní pro invaliditu třetího stupně* dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, ale je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu byla určena ve výši 50%, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 30-40%, která byla stanovena na horní hranici, tj. 40%, a zvýšena o 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu. U žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení, kdy je přítomno závažné postižení více úseků páteře, závažná porucha statiky a dynamiky páteře, insuficience svalového korzetu a často recidivující projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu. Dále žalovaná uvedla, že se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobkyně, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad rámec jejich rozsahu, ale i po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti 50%, tedy nedošlo ke změně stupně invalidity, tím nejsou splněny podmínky pro vznik invalidity třetího stupně, a tudíž ani podmínky pro změnu výše invalidního důchodu dle § 41 odst. 3 zákona, proto byly shledány námitky jako nedůvodné.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní její chronický zdravotní stav bez možnosti radikálního řešení odpovídá invaliditě třetího stupně, protože od přiznání invalidity třetího stupně je stejný, nedochází ke zlepšení přes trvalou péči odborných lékařů; závěrem bylo navrženo zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalované s tím, aby uznala žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nemůže pracovat.

Žalovaná ve vyjádření ze dne 20.10.2011 mimo jiné navrhla k důkazu vypracování posudku příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 5.9.2011 bylo žalobkyni doručeno dne 9.9.2011.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobkyně* a v něm založeného *záznamu o jednání OSSZ ze dne 14.2.2011* soud zjistil, že žalobkyně byla uznána nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, jde o invaliditu druhého stupně dle odst. 2 písm. b) téhož paragrafu s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1c) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti **40%**, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se tato hodnota zvyšuje dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o **10%**, celkově tak činí **50%** (datum vzniku invalidity 15.2.2010 trvá; další KLP 31.1.2014). Dále ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 17.8.2011 vypracovaného ČSSZ*, lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení v Plzni, vyplývá, že k datu vydaného rozhodnutí žalobkyně bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1c) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti **40%**, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se dle § 3 odst. 1 vyhlášky zvyšuje tato hodnota o **10%**, celkově činí **50%**.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 30.11.2011, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* žalobkyně byla invalidní, šlo nadále o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně; příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po operaci krčního a bederního úseku páteře s těžkou poruchou dynamiky operovaných úseků, bolestivá a omezená funkce obou ramenních kloubů, více pravého, pro který není obecně schopna práce fyzicky náročné spojené s přenášením břemen, přetěžováním horních končetin, práce ve vynucené poloze, v nepříznivém klimatu. Žalobkyně je schopna fyzicky lehčí práce s možností změny polohy sed-stoj, bez přetěžování horních končetin v příznivém klimatu, fyzicky nenáročných nekvalifikovaných dělnických profesí, schopna zaškolení při dodržení obecných pracovních kontraindikací, neschopna jako šička; umístění ve zdravotně vhodném zaměstnání je potom plně v kompetenci ÚP. PK MPSV hodnotila ve shodě s posudkem lékaře OSSZ i ČSSZ zdravotní stav s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti *dle kapitoly XIII., odd.E, položka 1c) přílohy* k vyhlášce 40 %, neboť se jedná o středně těžké postižení více úseků páteře se závažnou poruchou dynamiky C a L úseku páteře s projevy kořenového dráždění se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení a dále navýšila dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% na ostatní zdravotní postižení, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 50%. Zdravotní stav žalobkyně lze hodnotit jako stabilizovaný, od operace krční páteře uběhly více jak 3 roky, není přítomna zániková kořenová symptomatologie, přetrvává porucha dynamiky operovaného úseku, od operace bederního úseku páteře uběhly více jak 2 roky, rovněž není přítomna zániková kořenová symptomatologie, přetrvává porucha dynamiky operovaného úseku, chodí a stojí bez opěrných pomůcek, nejsou přítomny parézy horních ani dolních končetin. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 1d), neboť se nejedná o těžké funkční postižení ve smyslu těžké poruchy statiky i dynamiky s trvalými projevy kořenového dráždění, dle odborných nálezů není zániková kořenová symptomatologie, nejsou parézy končetin, svalové úbytky, poruchy hybnosti končetin, ani poruchy funkce svěračů. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Před dožádaným Okresním soudem v Tachově dne 10.1.2012 žalobkyně mimo jiné setrvala na podané žalobě kvůli nesouhlasu s obsahem posudku PK MPSV, neboť nevydrží v jedné poloze, nemůže delší dobu sedět, stát, přetěžovat páteř, musí být v teple, má velké bolesti hlavy, krční páteře a ramen, ale přesto podle tabulek patří do invalidity druhého stupně; od doby, kdy jí byl odebrán plný invalidní důchod je v evidenci úřadu práce, kde jí nesehnali žádné zaměstnání, ani jí kvůli zdravotnímu stavu nenabídli žádný rekvalifikační kurz. Závěrem navrhla vyžádání lékařské dokumentace od praktické lékařky MUDr. T. o průběhu jejího léčení, práci se nevyhýbala a není žádný simulant.

Následně k žádosti zdejšího soudu *PK MPSV doplnila posudek dne 25.1.2012* a uvedla, že po vyhodnocení skutečností, které vedly k požadavku na doplnění posudku, nebyl shledán důvod pro změnu již přijatého posudkového závěru, protože doložené odborné nálezy nepřinesly novum ve zdravotním postižení, uváděné polymorfní subjektivní potíže vzala komise v úvahu při uváděném procentuálním navýšení, žalobkyně je schopná pracovního uplatnění při dodržení obecných pracovních kontraindikací uvedených v posudku a pracovní umístění je plně v kompetenci úřadu práce. Přítomný neurolog setrval na závěru maximálně středně těžké poruchy statiky a dynamiky páteře, což je v shodě i se závěrem MUDr. K., že se nejedná o žádné projevy kořenových iritací ani lézí, komise proto setrvala na svém závěru ze dne 30.11.2011. (*Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 15.2.2012 se žalobkyně zúčastnila a mimo jiné uvedla, že i po velmi podrobném vysvětlení problematiky zvýšení stupně invalidity trvá na podané žalobě, protože už jiné řešení nevidí; absolvovala již 4 operace, ale k žádnému výraznému zlepšení zdravotního stavu nedošlo, naopak kvůli svému zdravotnímu stavu dosud nesehnala žádné zaměstnání, byla u několika zaměstnavatelů a vždy po lékařské prohlídce byla odmítnuta; závěrem navrhla vyhovění žalobě, i když pochopila, že úspěšnost soudního řízení ohledně invalidity je závislá jedinečně a pouze na posouzení zdravotního stavu komisí. *Zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby, jelikož žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní ve třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány všemi posudkovými lékaři i PK MPSV, jak uvedeno shora.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní

schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 5.9.2011*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 5.9.2011 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 30.11.2011 následně doplněného 25.1.2012 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Všemi posudkovými lékaři i PK MPSV byl zdravotní stav žalobkyně hodnocen shodně dle XIII., oddíl E, položce 1c) přílohy k vyhlášce celkem 50% ztráty schopnosti soustavné pracovní schopnosti, což však nedosahuje potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.9.2011 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně, a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami z 28.6.2011 uplatněnými proti rozhodnutí ze dne 22.6.2011.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15.února 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně